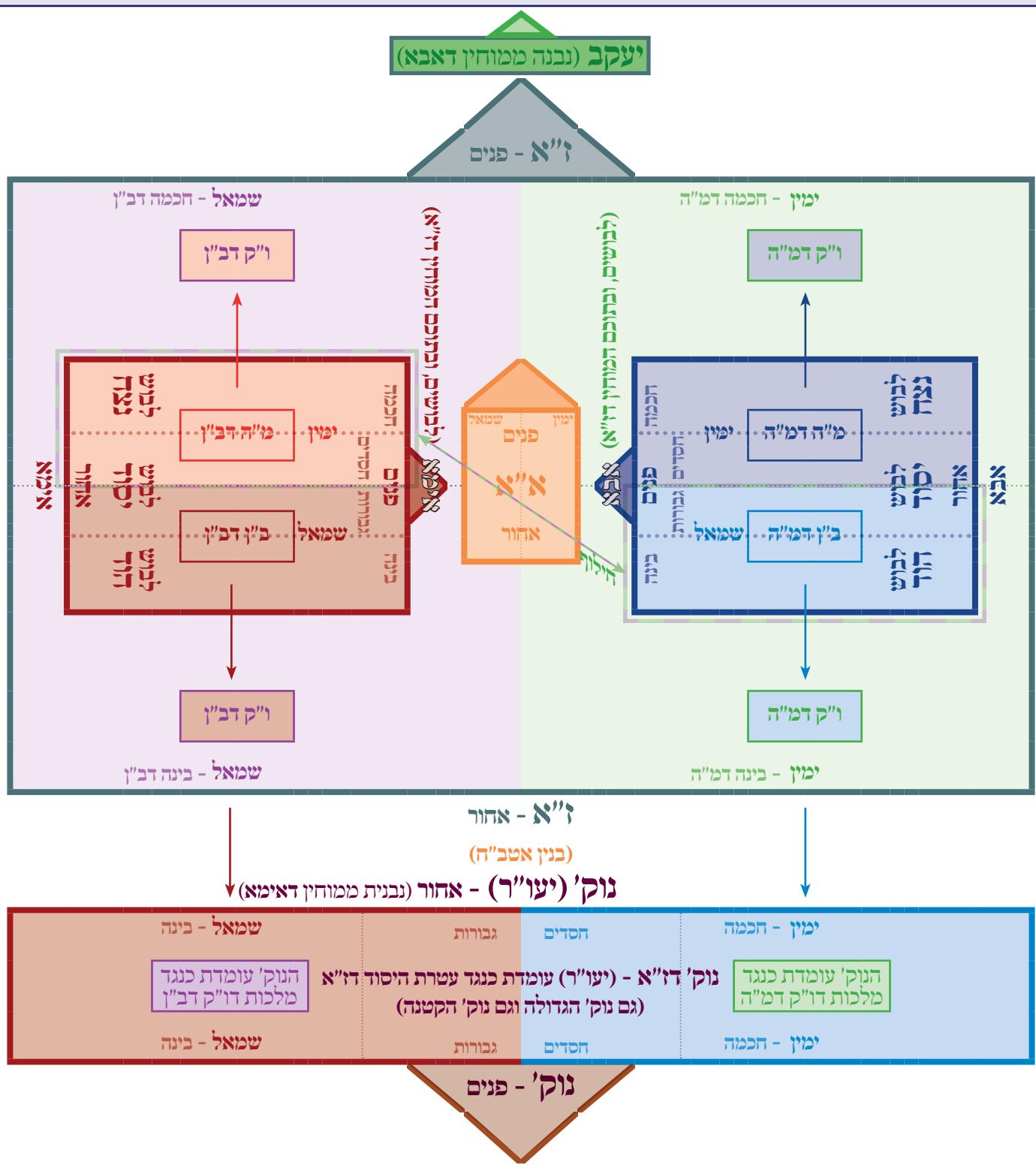

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השם"ש אותן א', דף ק' אע"ב השם"ש אותן ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגדת השם"ש אותן א'. ח"א דף ע"א סע"א שם"ש אותן א'.
תו"ח דף קל"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' ע"ב. כרמ שולמה ח"ו עמי' כ"ב סע"א, עמי' קס"ג. שע"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אותן מ"ז, דף פ'.
בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמי' ל"ז ע"ב.תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגולגולים הקדמה כ"ז פ". שע"ר ח"ב שאלה ק"ב.

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. א"א עומדים פב"פ ומלבושים את א"א מכל צדדי, אבא בחזי הימני (פנים ואח) ואימה בחזי השמאלי (פנים ואח), כמו שני החזאי צילינדרים. לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים ז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' ז"א.
- * נוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות ז"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דז"א. עלי' שה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה וחוזו, שע"ר ח"ב ש' ש' (אכל נבנית).
- * נוק' האגדולה (יעו"ר), היינו ממוחין שמאלו ז"א (ע"ח ח"א דף ק' ע"ד), המלובשים כנה"י דאים. לכן, לצורך כניסה המוחין בnock' הגודול, יש צורך בחלוף שני, לעומת דבניש בז' (nock' הקטנה) וולות ראשון (או שליש). של יציר שבאטב"ח, היא התקבלה רק בז' דב"ז, כי מ"ה דב"ז באבא.
- * יעקב נוסף, עומד לצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפיםצד שמאל דאבא וצד ימין דאים, ותמיד נוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאים, והוא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידוש הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע י"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כנות התפללה בא"א הפרטיאן, ולאחר החרוכן רק מצד שמאל. וכן, למרות שחילוקת השפע יהיה תמיד לפי א"א הכללים, אך ז"ן יכולו רק מפהרטים (מצד שמאל). ככלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימה ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה וממלכות דבינה דב"ז. והק' דבינה דב"ז וממלכות דבינה דב"ז, יביא לו"ז את הוק' דב"ז.

רבותות ובייאורים (א) זה יזכיר לנו קצת מהו ונקוט מילים וביטויים: **ענן** במשמעותו: (ב) **הא** פון קאנט ופוייזר: (ג) **עליך יידין זמירות**: (ד) **עליך זיכר נסיבות**: (ה) **עליך זיכר נסיבות**: (ו) **עליך זיכר נסיבות**: (ז) **עליך זיכר נסיבות**:

י' פה י' ששה

במה זו גולדט פסח כל' סכמי' דוחל וכטוככ מל' כטמי' מה' . ונג' ב' גול' מה' היל' היל' קחן' וחלמ' וממע' נכל' מה' מס' ויך ט כה' פים' ותוטר כט' וזה צן' גונ' היל' היל' קחן' וט' מה' חיל' היל' דוח'ין' וצן' גונ' היל' היל' קחן' דון' דוח'ין' וט' מה' צן' גונ' היל' קחן' נמס' ויל' היל' ט' נס' כה' מה' וג' מז' מה' סט' ויג' מביבה כטול' היל' ביל' ט' :

פרק ט

אוצר החכמה

הו

ז' ז' ז' ז'

אלה"ח 23589

[לו]: וזה ע"י שיכוין (זה לפני כן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקומות זו"ן. וכיון לעורר מ"ז ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [DAO'A] (מע"ד פ"צ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ז לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומות. גם יכוין להעלות או"א למ"ז לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפל במקומו. וגם יכוין שימושים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנ"ל לע"ב ס"ג DAO'A.

וכיוון לזוג ע"ב וס"ג DAO'A ק שם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יודְהֵי וַיּוֹדֵה

איְהָהִיוָה

יְאֲהָהִיוָה

ומוצאים הי"ס דמ"ה ממץ' דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ז היוצאים מעני א"ק, הנוגעים לבירורים הנ"ז. ונמשכים המוחין העי' עם הנרנה"י ואור הטעמיים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, וירדים ומתלבשים בנהי' דעתיק.

וכיוון לזוג חב"ד דנה"י דעת"

(פרק עליון - חב"ד)

איְהָהִיוָה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חוו"ב דחכמתה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור חיצונית עתיק], לחב"ד דחג"ת DAO'A.

וכיוון לזוג חב"ד דחג"ת DAO'A

איְהָהִיוָה

וכיוון להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמתה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית DAO'A, בערכית מעורבת עם אור חיצונית DAO'A, [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למול הعلין.

גם יכוון לזוג חג"ת דנה"י דעת"

(פרק אמצעי - חג"ת)

איְהָהִיוָה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור חיצונית דעתיק], לחג"ת דחג"ת DAO'A.

וכיוון לזוג חג"ת דחג"ת DAO'A

איְהָהִיוָה

ולהמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנ"ז [ביצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית DAO'A, בערכית מעורבת עם אור חיצונית DAO'A, [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למול הعلין.

גם יכוון לזוג נה"י דעת"י דעת"

(פרק תחתון - נה"י)

(פנימיות וחיצונית דפניות בלבד - ע"י הῆגָה א' בעמוד הבא)

איְהָהִיוָה

ולהמשיך [עכימות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) DAO'A, מעורבת עם אור עכימות דעתיק, לנה"י דעת"ת DAO'A, שהם התרין כתפין.

ולזוג נה"י דחג"ת DAO'A

איְהָהִיוָה

[לו]: ולהמשיך [עכימות] טיפות המוחין חוו"ג דחו"ב DAO'A, מעורבת עם אור עכימות DAO'A, ג"כ [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למול הعلין.

(א) ירושלמיי א"פ דברי רבי חי דה' א"ז ישה ברבי ינאי ר' דה' ר' (ברהינו ר' ביבניש ר' חנני)

ונעם או"פ הופיעו דשצרי דא"א עד ריבישא דז"א:

ויכוין לזוג ה' מזלות נואר ונקה. שהם ע"ב וכס"א (ש"ר רב לטיפח מלבר) (*) .

ויבואו להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימה.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י⁽⁵⁾, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דמלות). ויורדים או"א עילאיין ומתרלבשים בישוט"ה בראשונים.

ויכוין לזוג או"א דפנימיות, ודחיצניות דפנימיות, ופנימיות דחיצניות, רוחה ברוחה
(בג') דאו"א אחר (ג' אה"ב) היזוג החיצון דגופא בגוף.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נסקיין) בכתירים ובଘ"ד ובז"ת איהה יוהה אהויה אהלהויהם אהדוניה

א. ועיין בספר עלי נהר ד"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב זו"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצניות, כנ"ז בדורשי ר"ה וכו'. ומ"מ ממש מבואר שהחנית קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, של בחרית השערות היא בחרית או"מ. וכן שכתב כן, כיון שהמושיח הנכנים באבות הם ממקימי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפניםים. א"כ בק"ש שנכנסו הפניםים, גם קוצא דשערי היוצא מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

* עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אותן א'. עי' ע"ח"ל ח"ג עמוד 54.(176)

וְעַי אָוֹצֵחַ חֲדָפָכָד עַבְפָגָג וְעַגְהָרָה גַשְׁדָה אֶותָגָג וְדָפָכָז עַבְהָרָה גַשְׁדָה אֶותָגָג.

וכמ"ש בספר עלי נهر ד"ב ע"ד (בנדמו"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, זו"ל: ומ"ש זוג פנימי רוחא ברוחא, אהיה הויי ה אחד זוג החיצון דגופא ב גופא דאו"א, שורש דברים אלו בדוריש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זוג חיצון, דגופא ב גופא דאו"א, התמיד. וכעכשו באחד אלו מזוגים אותם רוחא ברוחא שהוא פנימי, וכעד"ז בזוג זו"ן. במלת מלכותו אלו עושים זוג רוחה ברוחה, ובנפ"א עושים זוג גופא בגופא. זוג זוג זו"ן רוחה ברוחה דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכחהתי לבאר זה לפ' שראיתי שכחוב הרב ש"ש בספר פתח שנים ד"ט ע"ד אות ט"ז. זו"ל: זוג פנימי רוחה ברוחה אחד זוג החיצון דגופא ב גופא דאו"א, צ"ל אה"כ, בט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יعن' כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אלו מזוגים ב' הזוגים הנז' דאו"א, והם זוג החיצון דגופא ב גופא זוג פנימי רוחה ברוחה. ולכן מטעם זה מוכחה הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זוג פנימי רוחה ברוחה אה"כ, יعن' כי קודם לזוג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזוג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזוג הזוג הפנימי שהוא ברוחה דאו"א ג"כ. וזה לא כמו"ש בספר עלי נهر, כי הזוג הא' שהוא זוג החיצון דגופא ב גופא דאו"א, כבר זוננו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזוג הזוג הפנימי דרוחה ברוחה דאו"א. ולכן מטעם זה ג rms אחר ולא אה"כ. וא"ש הה"ב

⁽⁸⁾ כונה זו היא בק"ש דערבית לבן

(ג) יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ז דאיתא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומיזוגים בבחינת כלים החיצוניים פנימיות שלהם:

**יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה**

לহמשיך ד' מוחין דחכינה שבכח' דדאבא החו"ב ליסודה והחו"ג למילכותו, וכן יכוון להמשיך הד' מוחין דבינה שבכח' ד玳יאמא החו"ב ליסודה והחו"ג למילכותה (כחותיאה של יהוד דנישקין).

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיזר יכוין להמושך מכח"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת הזרעה והוא ע"ב של תיבות דweisע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכליה הוא בחינת נ"ז:

(כאן נעשה יהוד וופא בגופה - והילוף) וכיוין לזוג ישס"ת הראשונים. דהינו,
שאימא מעלה מ"ז, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ז, והם חח"ז, ודת"י דחסדים דעתם
דאימה, נוותנתם לאבא. ואבא משפייע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ז דמ"ה, והם בג"ה,
ודת"י דגבירות דמותיהם דאלם דאבא. ווותנתם לאימה (עמ' הסילופ).

ועי"ז נכלל הצלם דאבא, ונעשה כולם מכךמות וחסדים [DAO'A], שהם מה דמי'ה ומ'ה דב'ז ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חוו'ג ביסוד, והם צלים לאחר, בערבית לבנה (bijouterie דחו"ב) (ובר'ח גם דכתר) דה"י דיש"ס (ביסוד דכללות). ועד'ז נכללו המוחין צלים דאמיא, ונעשה כולם מבינות וగבורות [DAO'A], שהם ב'ז דמי'ה וב'ז דב'ז ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חוו'ג ביסוד. וכם אלם דאהוב בערבית דבינה (bijouterie דסו"ב) (ובר'ח גם דכתר) בגאנ'י דהגבגה.

[לה]. [לידת א') ואו יכוין להוציא א' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [dag'ir] [דישס"ת ה"א], וכל צלים כולל מי"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. וירודים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחרויים דכח"ד דישס"ת החנינים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. מוציאין הארת המוחין שלהם ומkipim מחוץ לכח"ד דישס"ת החנינים (טיפה גופנית), דפרצופות ה"ל והם מ"דائم.

ויבואו להשיר שמו שירשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בكونה הכל) שם הכהב"ד דב' הצלמים Dao'a א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שאירית המוחין שם הו"ק דב' הצלמים Dao'a א, דהפרצופים בגן. וממלבשים באחרויים דבג"ת דישס"ת בגזים (טיפת גונגה) דבראוופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקייפים מוחין להג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצלם.
השאר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מtabצע [השלמת] החינון, ג"ר דאימא ו"ס
בא. שער' ח"ב ש' ע"ב-ג). ושארית המוחין שהוא הנה"י דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם
ז' חח"ן בג"ה דת"י דאחרויים דט' פרקיון דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישס"ת הב' (טיפה
בונית). דהפרצופים הנ"ל הנק' פ' דצלם (לייה ב': אחריו הניתוק). והם ישבו"ת השליישים:

א) (ב) עיון הנחות בסוף הספר.

◆ צ"ל נה"י דג"ר דישCOPYת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

אח"כ יכול להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דז"א.

(*) גם יכוין להמשיך ב' צלמי ו'ק דמויהין דאו"מ כח"ד דאו"מ דז"א. ובעמידה

מצתפסטיין המוחין דז"ק דאו"פ דז"א בו"ק דחו"ב וכתר דז"א והח"ד דמו"חין

מקיףין לכח"ד דאו"מ דז"א ומתקשטיו הו"ק דמו"ז פקיפים בו"ק דאו"מ דחו"ב דז"א

(בר"ח גם דכתר CIDOU):

[מבוא]

סדר החייבת הפרטית והכללי של או"א

עַצְחִים למוֹצָאֵיהם

ב' ששהוא נברות דאבא שאחר ההיילוף שעיקרם היו חסדים דאייא
ורזונו דהולדתנו והוא לה מ"ה דמי"ה

בשווון בהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יע"ב"ר (יעי' שם' ש' ה"ל). כשהוא לצורך זוג זון"ז הגדולים שזווגם במוסך שבת שזווג או"א הוא פרטני וגם החילוף הוא פרטן כמ"ש לצורך יע"ו"ר. והשינוי שיש בניהם שכן בתחליה ליקחת הנוק' הארת ב"ז דב"ז שהוא שמאל לאימא דזוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ז (כלקמן), והתעם שהוא סתום תוקן הווד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' ביןות וגבורות דאו"א שהם מ"ה ייב"ז (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ז דב"ז ומקודם היו מלובשים בהודאות וחיצי השמאליidisודות דאו"א אבל עכשו מטלבים תוקן הה"ז דאמאי [עיין בהזה עלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מז"א ובזיווג לעשוט לה כל' כשבועין בחיק או"א נתן לה ב"ז דמ"ה ורבוזון בהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יע"ב"ר (יעי' שם' ש' ה"ל).

ע"י מצות פ"ז זוג הנעשה או הוא זוג או"א הכלולים שאבא קודם
החולף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה או ב"ז דמ"ה
ב"ז דב"ן ומיזוגים חאים התהتونים דאו"א שמהחזה עד הטיבור
הטעם שכת הרש"ש בשער אנ"ך חאים התהتونים אפשר כמ"ש
נהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים זול אל זוג דז"ק וכ"ו אפשר
שאינו נעשה רק ע"י מצות פ"ז עדכ"ק א"נ אפשר דהטעם לפי שברכת
הארוסין אינה נועשית בשבת אסור לקדש אשה בשבת כדפסק מrown
נא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קניין لكن' כ' מיזוגים חאים
התהتونים שהם ישוט"ת שמשוגים בימות החול להמשיך מהם מוחין
לפרצוף השליש'י בינה זו"א-CN-ודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר
מצות ליל שבת עידי לא נמשך לו"ז פרצוף חכמתו] ואימא מעלה
ע"ז חכמתו וחסדים שבה שם ב"ז דמ"ה ומלבושים תוך הוד וחזי
הشمאלית דיסוד דאבא ואבא משפייע מ"ד בינוות וగבורות שבו שם
ע"ה דב"ז ומלבושים תוך נצח וחזי הימני דיסוד דאבא לצורך זוג זו"ז
כלולים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכותנות [דצ"ח ע"ג] דריש ח'
דר"ה כ' זול בדורש פורים יבואר כי גם מוחין וניה"י דאבא נכנין בונק'
ע"ב וניהם מדבר בז"ז הכלולים:

צא לנו מיה שבז"ן הולמים בעת הנסירה נכנסין בינוות וגבורות
או"א שהיו מלוכדים מהודות וחזי היסודות השמאלים דאו"א ועתה
מתלבשים בנהי"ד דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכו מבוואר בשם"ש שעיר
ל' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בז"ן הולמים של התפלות והמצאות
שמוזدونים במוסך שבת וביו"ט כמו שמצוין בכוונות ר"ה בתיבת
נאהבה ובין בז"ן הולמים שמוזدونים ע"י מצות פ"ר וא"כ תחלה
מקבלות הנוק' הארת ב"ז דב"ן שהוא סתום בכו שמאלי דאיכא [דוקא
איינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בכו שמאלי דאיכא ומ"ש
עליל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא אירי אחר החילוף, אך
מ"ל לא נחבאר למה בז"ן הגדולים איינה לוקחת ג"כ הארת ב"ז דמ"ה
בחיותה באח' ע"ד זו"ן הקטנים ובזוג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו
צ"ת] ובנסירה נכנסין בינוות וגבורות דאו"א הולמים של אחר החילוף
המתלבשים תוך נהי"ד דאימא ונכנסין בנוק' וננסרת. ואח' כביבאה א'
לעשות לה כל' ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שם חסדים דאימא אחר
החילוף המלוכדים עתה בכו ימין דאימא ובזוג ב' דחולדה נותן לה מ"ה
דמ"ה ובזוג ב' שווים כל' ג' סוגים הנ"ל היעב"א עכל' ק' השד"ה יצ' :

הגבוי' אות ד'. ע"פ שעחה'כ דף ע"ד ע"א, משמעו שrok בקדושה דMOVFS
ק דב"נ, שהרי ו"ק דב"נ תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (וז' הגדולים).
א רק במוסף של שבת. עיין קניין פירוט דף כ"ג, שורה 4, בענין ז' הגדולים.

וההחילוף הכללי דאו"א לחת מוחין לו"ז אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום של' הרוב חילוף פרטני שי' לשאר מצות כאשר יבוא להלן. ואל יקשה בענין מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך זו"ן הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזוג לעשותה כל' נוטן לה ב"ז דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מירי בזוג זו"ן הגדולים כשהן שווים בקומתם, שלא קשיא מידי דחתם אייר' במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ד יעוש'ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דק"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטני כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין זו"ן הגדולים שזוגם בשבת וי"ט לבין זו"ן הקטנים שזוגם בשאר התפלות:

זה שכתבנו שלצורך הולדת הנשומות כশמיודוגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשרינו משער המוחון ובפרק ז' משער אנ"ד בזוג אודה"ר לחוליד קוין ותבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשומות, דז"נ' מתקבלן מוחין מא"א הכלולים, שאבא היה קודם החילוף מה דמ"ה ומה דב"ז ואימאו הייתה ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ז וכשנעשה החילוף נהיה

אבא מ"ה וב"ז דמ"ה ואיכא מ"ה וב"ז דב"ז יעו"ש היבט:
ועפ"י דרכינו תבהיר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין זוז'ל ואז נוט
בסוד הארה בחתמת ה"ג שלחה דב"ז [ר"ל ב"ז דב"ק] וכוסוד זוג ממש
שלו הנקראים חסדים דאימא נ"ל וכולם מן ב"ז עכ"ק. ואח"כ כ'
שם פירוש שני שמדובר בו"ז הגדולים כיעו"ש וייש לדקדק דעתך
מדבר כאן של' ואז נתן וכו' וכולם מן ב"ז אם הוא בו"ז הקטני
אפשר דהtram לוקחת תחליה הארת ב"ז דב"ז וב"ז דמ"ה לא רק ב"ז נ
כמ"ש ואם הוא בו"ז הגדולים שכן האמת שם לוקחת בתחליה
הארת ב"ז דב"ז א"כ היה ראוי שבזוג לעשוותה כל' ימשיך לה ב"ז ד
וממה שע' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ז ממשען דקאי על
דב"ז שם נקראים חסדים דאימא וזה שע' וכולם מן ב"ז דר"ל
וב"ז דב"ז ובגהות כ"י הרנה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקר
חסדים דאימא כ' שם ב"ז דמ"ה וכונתו דקאי על זו"ז הגדולים לנו
מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמציא שה הוא ש
פירוש בע' של' אה"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אה"כ עוד פירוש
שפירוש בע' מתחילה קודם ואז ובגהות ובאיורים כ' משם הש"ש
שם"ש וכולם מן ב"ז ר"ל מ"ה וב"ז דב"ז יעו"ש והן אמת שכן מוש
מהלשון כאמור אך דברי הרבה לא יתפרשו לא בו"ז הגדולים ולא בע'

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שם"ש ואו' נתן וכו' מדבר בזוווג או"א הכהללים כזו'ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מויחין לו"ז והינו דוקא לצורך מצות פ"ר אבל לצורך התפלויות והמצוות אף בזוווג זו'ן הגדולים אין מזדוווגים או"א הכהללים ואינו נעשה חילוף כלל כմבוואר בהגהת השם"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחדשי דוד כל ק"ד יע"ש:

נמצא לפि דברינו שיש ג' סוגים בזה:

א. כשהוא לצורך יעקב ורחל שזוג או"א הוא פרטיו ונם החילוף פרטיו ובתחלת לוקחת הנוק' האררת נה"י דאימא שהם ב"ז דב"ז וב"ז דמ"ה וננסירה לוקחת עצמות ובזוג לעשיות לה ההוא רוחא נוטן לה מ"ה

מקורות נוספים, בעניין החילוף הפרטיז דזוז'ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגובי' אות' ד'. ע"פ שעחה"כ דף ע"ד ע"א, משמעו שرك בקדושה דמוסך הנוק' שווה בຄומתה לזו'א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא' וק' דבר'ן, שחרי' וק' דבר'ן תמיד גודלה עם וק' דמ'ה (זו'ן הגודלים). ע"י שיר הגלגולים הקדימה כ"ז ור' קפ"ב, בעניין 5 מני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לזו'א רך במושך של שבת. ע"י קניין פירות דף כ"ג, שורה 4, בעניין זו'ן הגודלים.

אימא - ב"ז - שמאל (מתפרק למ"ה וב"ז דב"ז)**אבא - מ"ה - ימין** (מתפרק למ"ה וב"ז דמ"ה)

לפני החילוף הפרטני:

המוחין נקראים תמיד: (חו"ב ח"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת ז"ז

חילוף פרטי:

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הדאָא)

אר בכנסה תמיד המוחין: (חו"ב ח"ג דאבא ואימא)

ונכנים בתוך לבושי נה"ז דאו"א, ויכנסו בו"ז

חילוף פרטי (השני): (שבותות וחגים)

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חוזו למקומות הראשוני)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הדבּבּ)

הכמות והחסדים דאו"א של לפני החילוף (הבּ)

אר בכנסה תמיד המוחין: (חו"ב ח"ג דאבא ואימא)

ונכנים בתוך לבושי נה"ז דאו"א, ונכנים בזו"ז

בתוך י' קליז"א
(דמצד אימא)**בתוך י' קליז"א**
(דמצד אבא)

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' ע"א השם"ש אות ד'. כרמ שלמה ח"ו עמי כ"א.
סידור חול ח"ב בעמ' ל"ז ע"ב.

הערות

* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכן נ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ז, הנמצא לאחר החילוף הראשון, מצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנוה"י דאימא כדי להכנסו בנוק'.

* בפורים, הארתה מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמנ החילוף, לצד שמאל דאבא נכנס מצד ימין של אימא, לוקח אותה הארתה הלבוש דאבא. נמצא נכון נוק' הארתה חצ' ימין של לבוש נה"י דאבא (שער ח"ב שלאלה שנ"ד).

סדר החילוף הפרטី והכללי של א"א

298-ג-ב
(107)

יד שמאל דא"א

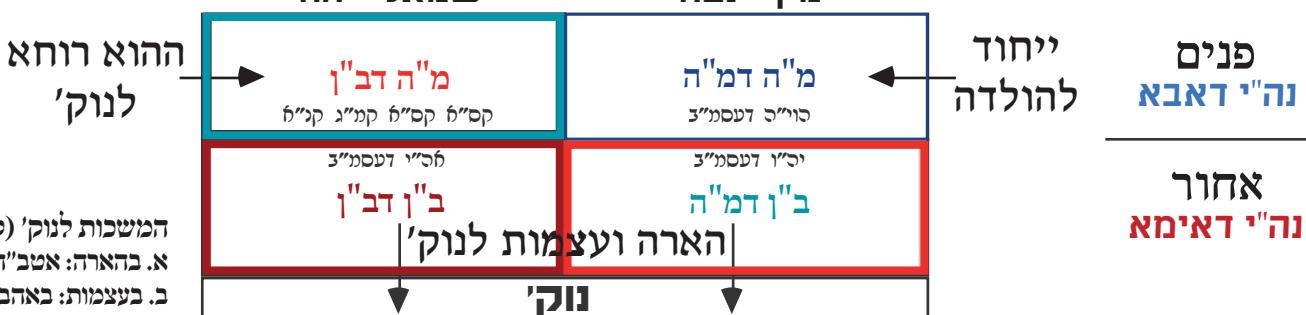
א"א

יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א	אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א	כתר והכינה דברה דמ"ה	מקורה השפיע
בינה דבינה דמ"ה	וק דבינה דב"ן	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
ימין דאימא הכללי	שמאל דאימא הכללי	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	מקור ההמשכה
פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	כללי
בינה דאימא	חכמה דאבא	בינה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	מי"ה דמ"ה	מי"ה דמ"ה	שפע
בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דבינה דב"ן	כתר והכינה דברה דמ"ה	מקור השפיע
אימא פרטី	אימא פרטី	אבא פרטី	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זורע שמאל)	ימין דפ"ע (יד שמאל)	ימין דפ"ע (זרע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	מי"ה דמ"ה	מי"ה דמ"ה	שפע
הארה ועוצמות לנוק'	הארה ועוצמות לנוק'	הארה ועוצמות לנוק'	לאחר החילוף ראשון

א. כניסה המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטី (חול):

ימין - נצח שמאל - הוד

המשכות לנוק' (קטנה וגדולה):
א. בהארה: אטב"ה.
ב. בעצמות: באהבה.

ב. כניסה המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטី (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

נא"י דאבא (צד ימין) נא"י דאבא (צד ימין)

לאחר החילוף שני

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מהחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזה.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

פנימם

ייחוד להולדת

אחר

ג. כניסה המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרוי ודרבו):

נא"י דאבא (צד ימין) נא"י דאבא (צד ימין)

לאחר החילוף שני

מקורות
ע"ח ח"א דף ק' ע"א שם"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שם"ש אותן.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ז ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלום דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ז סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' ק"ב, ל"ז, ק"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ז דף כ"ב ע"ב.

פנימם

ייחוד להולדת

אחר

בزو"ן הגדולים, ז"א נתן לנוק' רקי ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן סתום בתוך יסוד דאבא.

מ"ה ובין דב"ן יתלבשו בנא"י דאבא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".

ע"י ע"ח ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר קי"ד רע"א.

כרם שלמה ח"ז דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ז דף ב'יא ע"ב, וכן ב'יב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

[לו]: וזה ע"י שיכוין (זה לפני כן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקומות זו"ן. וכיון לעורר מ"ז ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [DAO'A] (מע"דף צ"א ע"ב). גם יכול להעלות או"א למ"ז לא"א, ע"י שוגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומות. גם יכול להעלות או"א למ"ז לעתיק ונוק', ע"י שוגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפל במקומו. וגם יכול שמעלים מזה ליה עד רום חמימות. גם יכול להעלות כל הבירורים הנ"ל לע"ב ס"ג DAO'A.

וכיוין לזוג ע"ב וס"ג DAO'A ק שם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יודְהֵי וַיּוֹדֵה

איְהָהִיוָה

יְאֲהָהִיוָה

ומוצאים הי"ס דמ"ה ממץ' דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ז היוצאים מעני א"ק, הנוגעים לבירורים הנ"ז. ונמשכים המוחין העי' עם הנרנה"י ואור הטעמיים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, וירדים ומתלבשים בנהי' דעתיק.

וכיוין לזוג חב"ד דנה"י דעת"

(פרק עליון - חב"ד)

איְהָהִיוָה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חוו"ב דחכמתה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור חיצניות עתיק], לחב"ד דחג"ת דא"א.

וכיוין לזוג חב"ד דחג"ת דא"א

איְהָהִיוָה

וכיוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמתה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצניות דא"א, בערכות מעורבת עם אור חיצניות דא"א, [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת נספת (מלבר)] למול הعلין.

גם יכול לזוג חג"ת דנה"י דעת"

(פרק אמצעי - חג"ת)

איְהָהִיוָה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (א"א) דז"א [ביצר מעורבת עם אור חיצניות דעתיק], לחג"ת דחג"ת דא"א.

וכיוין לזוג חג"ת דחג"ת דא"א

איְהָהִיוָה

ולהמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנ"ז [ביצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצניות דא"א, בערכות מעורבת עם אור חיצניות דא"א, [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת נספת (מלבר)] למול הعلין.

גם יכול לזוג נה"י דעת"י דעת"

(פרק תחתון - נה"י) (בפנימיות וחיצניות דפנימיות בלבד - ע"י הגעה א' בעמוד הבא)

איְהָהִיוָה

ולהמשיך [עצמות] טיפות החוו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק, לנה"י דעת"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזוג נה"י דעת"ת דא"א

איְהָהִיוָה

[לו]: ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חוו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א, ג"כ [לאו"א (מלגנו). ולהמשיך טיפה נוספת נספת (מלבר)] למול הعلין.

(א) ירושן להרמיינד אונט דהריינ רההי דאַא. זיַּה קריינ זיַּמְּנִין דָּהֶה [ההוֹי] דֵּאַא (ההוֹי שְׂמַחַת).

ונעם או"פ הופיעו דשצרי דא"א עד ריבישא דז"א:

ויכוין לזוג ה' מזלות נואר ונקה. שהם ע"ב וכס"א (ש"ר רב לטיפח מלבר) (*) .

יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי יְהִי

ויקנו להמשיך ד' מוחין דהכמוה, לחב"ד דאבא, וד' מוחין דבינה, לחב"ד דaicia.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"ג, ומתוגלים כל החוג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דמלות). ויורדים או"א עילאיין ומוטלבשים בישס"ב בראשו.

ויכוין לזוג או"א דפנימיות, וڌחיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, רוחה ברוחה
(באות) דאו"א (ב) אל אה"ב היזיון החיצוני דנפאת בנפה.

א. ועיין בספר עלי נהר ד"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אותן מ"ה, שכתב זו"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערி לרישא דז"א, הוא לפניות דחיצניות, כנ"ז בדוחשי ר"ה וכו'. ומ"מ ממש מבואר שהחנית קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, לכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמהווים הנכנים באבות הם ממקימי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפניםים. א"כ בק"ש שנכנסו הפניםים, גם קוצא דשערי היוצא מוהפנמי נmischa העד לרישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

* עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג ריפ"ש אותן א'. עי' ע"ח ל"ח ג עמוד 54 (176).

ו"י מ"ע"א דף צ' ע"ז א"ד ה"ג גמ' יכוין. בא"ל ח' א"ד פ"ס ר'ע"ב ד"ה ויכוין. תומ"ח דף קכ"ט ע"ב.

ובמ"ש בספר עלי נهر דיב' ע"ד (בנדמו"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, זו"ל: ומ"ש זוג פנימי רוחא ברוחא, אהיה הויי"ה אחר זוג החיצון דגופא בוגוף דאו"א, שורש דברים אלו בדורות דופ"א וכו'. והנה במלת שמע עשיין זוג החיצון, דגופא בוגוף דאו"א, החמיד. ועכשו באחד אנו מזוגים אותם רוחא ברוחא שהו זוג הפנימי, וכעד"ז בזוג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זוג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זוג גופא בוגוף. זוג זוג זו"ן רוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצער הוכחהתי לבאר זה לפ"י שראיתי שכחוב הרב ש"ש בספר פחה עינים ד"ט ע"ד אות ט"ז. זו"ל: זוג פנימי רוחא אחר זוג החיצון דגופא בוגוף דאו"א, צ"ל אח"ב, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יعن כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזוגים ב' הזוגים הנז' דאו"א, והם זוג החיצון דגופא בוגוף ווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרכה הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זוג פנימי רוחא ברוחא אח"ב, יعن כי קודם ציריך לזוג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזוג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזוג הזוג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזה לא כמ"ש בספר עלי נهر, כי הזוג הא' שהוא זוג החיצון דגופא בוגוף דאו"א, כבר זוננו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזוג הזוג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה ג rms אחר ולא אח"כ. וא"ש ההיב"ב

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבך

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חייה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ז דאמיא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומיזדוגים בבחינת כלים החיצוניים פנימיות שלהם:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

להמושך ד' מוחין דחכינה שבכח' דדאבא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמושך הד' מוחין דברינה שבכח' דדאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (כחותאה של ייחוד נישקין).

יודֶה יְהוָה (מערכת ב"ד שעות).

(ב) בק"ש דיויצר יכוין להמשיך מכח"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת הזרעה והוא ע"ב של תיבות דweisע ויבא ויט והוא בחינת חייה כי הכליה הוא בחינת נ"ז:

(כאן נעשה יהוד וופא בגופה - והילוף) וכיוין לזוג ישס"ת הראשונים. דהינו,
שאימא מעלה מ"ז, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ז, והם חח"ז, ודת"י דחסדים דעתם
דאימה, נוותנתם לאבא. ואבא משפייע מ"ד והם בינה וגבירות, שהם ב"ז דמ"ה, והם בג"ה,
ודת"י דגבירות דמותיהם דאלם דאבא. ווותנתם לאימה (עמ' הסילופ).

ועי"ז נכלל הצלם דאבא, ונעשה כולם מכךמות וחסדים [DAO'A], שהם מה דמי'ה ומ'ה דב'ז ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חוו'ג ביסוד, והם צלים לאחר, בערבית לבנה (bijouterie דחו"ב) (ובר'ח גם דכתר) דה"י דיש"ס (ביסוד דכללות). ועד'ז נכללו המוחין צלים דאמיא, ונעשה כולם מבינות וగבורות [DAO'A], שהם ב'ז דמי'ה וב'ז דב'ז ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חוו'ג ביסוד. וכם אלם דאהוב בערבית דבינה (bijouterie דסו"ב) (ובר'ח גם דכתר) בגאנ'י דהגבגה.

[לה]. [לידת א') ואו יכוין להוציא א' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [dag'ir] [דישס"ת ה"א], וכל צלים כולל מי"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. וירודים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחרויים דכח"ד דישס"ת החנינים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. מוציאין הארת המוחין שלהם ומקייפים מחוץ לכח"ד דישס"ת החנינים (טיפה גופנית), דפרצופות ה"ל והם מ' דלאם.

ויבואו להשיר שמו שירשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בكونה הכל) שם הכהב"ד דב' הצלמים Dao'a א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שאירית המוחין שם הו"ק דב' הצלמים Dao'a א, דהפרצופים בגן. וממלבשים באחרויים דבג"ת דישס"ת בגזים (טיפת גונגה) דבראוופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקייפים מוחין להג"ת דפרצופים הנ"ל, והם לצלם. השאיר שם (רשימו) הаг"ת דבר הצלמים הנ"ל. (כואן מיתבצע [השלמת] החינון, ג"ר דאייא ו'ס בא. ש"ר ח"ב ש' ע"ב-ג'). ושארית המוחין שהם מה"י דבר הצלמים, להמשיכם ולהלבישם צח"ס חח"ז ב"ג"ה דת"י דאחריים דעת פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישס"ת הב' (טיפה פנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צְלָם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם יeshos'ת השלישים:

א) (ב) עיין הערות בסוף הספר.

◆ צ"ל נה"י דג"ר דישסות ה"א - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.